

वा० रा०

॥ २३१ ॥

एवमुक्तइति ॥ राघवस्यवचःश्रुत्वा राक्षसेन्द्रो विभीषणः ॥ तद्विमानं समादाय तूर्णं प्रतिनिवर्तते तिकचित्पाठः ॥ २३ ॥ कूटागारैः शालागृहैः ॥ २४ ॥ पताकाः सूक्ष्मध्वजाः ॥ हेमकृतपद्मभूषितैः कांचनैर्हर्म्यैः ॥ कांचनं कांचनमयमिव ॥ २५ ॥ मुक्तामणिभिः कृता गवाक्षायस्मिस्तत् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ उपस्थितं विमानं निवेदयित्वा विज्ञा

एवमुक्तस्तुरामेण राक्षसेन्द्रो विभीषणः ॥ विमानं सूर्यसंकाशमाजुहावत्वरान्वितः ॥ २३ ॥ ततः कांचनचित्रांगं वैदूर्यमणिवेदिकं ॥ कूटागारैः परिक्षिप्तं सर्वतोरजतप्रभं ॥ २४ ॥ पांडुराभिः पताकाभिर्ध्वजैश्च समलंकृतं ॥ कांचनं कांचनैर्हर्म्यैर्हमपद्मविभूषितैः ॥ २५ ॥ प्रकीर्णं किंकिणीजालैर्मुक्तामणिगवाक्षकं ॥ घंटाजालैः परिक्षिप्तं सर्वतो मधुरस्वनं ॥ २६ ॥ तं मेरुशिखराकारं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ बृहद्भिर्भूषितं हर्म्यैर्मुक्तारजतशोभितैः ॥ २७ ॥ तलैः स्पटिकचित्रांगैर्वैदूर्यैश्च वरासनैः ॥ महार्हास्तरणोपैतैरुपपन्नं महाधनैः ॥ २८ ॥ उपस्थितमना धृष्यंतद्विमानं मनोजवं ॥ निवेदयित्वा रामाय तस्थौ तत्र विभीषणः ॥ २९ ॥ तत्पुष्पकं कामगमं विमानमुपस्थितं भूधरसन्निकाशं ॥ दृष्ट्वा तदा विस्मयमाजगाम रामः ससौ मित्रिरुदारसत्त्वः ॥ ३० ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० यु० त्रयोविंशः अध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ उपस्थितं तु तं कृत्वा पुष्पकं पुष्पभूषितं ॥ अविदूरे स्थितो राममित्युवाच विभीषणः ॥ १ ॥ स तु बद्धांजलिपुटो विनीतो राक्षसेश्वरः ॥ अब्रवीत्वरयोपेतः किंकरोमीति राघवं ॥ २ ॥ नमब्रवीन्महातेजालक्ष्मणस्योपशृण्वतः ॥ विमृश्य राघवो वाक्यमिदं स्नेहपुरस्कृतं ॥ ३ ॥ कृतप्रयत्नकर्माणः सर्व एव नौकसः ॥ रत्नैरर्थैश्च विविधैः संपूज्यं तां विभीषण ॥ ४ ॥

प्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ क० ॥ ११४ ॥ इति रामाभि० वा० यु० त्रयोविंशः अध्यायः सर्गः ॥ १२३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ अविदूरे स्थितत्वादिविशेषणो विभीषणः पुष्पकमुपस्थितमासनं कृत्वा राममित्युवाच ॥ १ ॥ कथमुवाचेत्यतः अब्रवीदिति ॥ २ ॥ तं किंकरोमीत्युक्तं तं उपशृण्वतो लक्ष्मणस्याग्रे इति शेषः ॥ ३ ॥ कृतं प्रयत्नेन कर्म युद्धकर्म यैस्ते ॥ अर्थैः विचित्रान्नपानवस्त्रादिभिः ॥ ४ ॥

यु० कां०

॥ २३१ ॥